

[Bollmann]

af regeringens politik er faldet i de senere år, er jo en kendsgerning – en glædelig kendsgerning, synes jeg – men det betyder selvfølgelig ikke, at alle problemer er løst. Der er stadig behov for en målrettet indsats for de udsatte grupper af unge, der stadig er omfattet af arbejdsløsheden. Regeringen har gennem det sidste par år taget flere initiativer, og jeg synes, lovforslaget her er et skridt i samme, rigtige retning.

Der sker med lovforslaget en forenkling af reglerne, idet ministeriets bevillinger til forskellige foranstaltninger slås sammen. Samtidig sker der også en decentralisering, og arbejdsmarkedsnævne skal fremover koordinere indsatsen regionalt.

Vi er meget positive over for disse ændringer, og vi er også meget enige i, at undervisningsaspektet er vigtigt. Derfor er vi tilfredse med, at tilskuddet nu også vil kunne anvendes til undervisningsformål, til arbejdsmarkedsuddannelser.

Der har som bekendt til tider været rejst kritik af enkelte projekters karakter, specielt med hensyn til, at de konkurrerer med erhvervsvirksomheder, og derfor er vi også tilfredse med, at den foreslåede § 1, nr. 1, nu giver ministeren mulighed for at se nærmere på en afgørelse, der er truffet af et nævn.

Vi har også bemærket, at der arbejdes med en yderligere decentralisering af indsatsen, nemlig for så vidt angår finansieringen af EIFU-kurserne. Det er jo et spørgsmål, som vi kommer til at behandle senere her i Tinget.

Endelig har vi også registeret, at forslaget har været forhandlet både med arbejdsmarkedets parter og med de kommunale organisationer. Jeg ved ikke, om man på forhånd kan forvente, at disse parter og organisationer i alle detaljer altid vil være enige, men at man tager en forhandling, synes vi er rigtigt og klogt.

Der er vel ingen, der kan blive overrasket over, at vi kan give fuld tilslutning til ministerens lovforslag.

Glistrup (FP):

Det eneste gode, jeg har at sige om dette lovforslag, er, at når arbejdsministerens job – jo før, jo bedre – som det inderlig overflødige og skadelige arbejde, det er, bliver nedlagt, bliver arbejdsministeren i hvert fald ikke ungdomsarbejdsløs, ja, han bliver ikke engang arbejdsløs, for han har så ganske givet med dette forslag

kvalificeret sig som topsælger nr. 1 – måske nr. 2 – i parfumebranchen.

Sjældent har man set noget, som i den grad er dænget til med veltugtende ting, som dette forslag er det, mens det ikke indeholder noget som helst substantielt, noget, som de stakkels mennesker, der skal bruge deres søndag eftermiddag til at læse det igennem, overhovedet får noget som helst nærende udbytte af. Det indeholder bare tomme anprisninger af sig selv uden nogen som helst vejledning for dem, der skal tage stilling til forslaget.

Derfor er jeg særdeles taknemlig over for Venstres ordfører, for da han talte, gik der en prås op for mig. Først fik han understreget, at der ikke ligger gnist af offentlige besparelser i dette forslag. Det havde jeg en anelse om, og det blev i hvert fald præciseret klart og tydeligt. Derefter var der hans inderlige tak til kampfællerne i SF, som han føler sig ideologisk nært beslægtet med, for, at de tog positivt og konstruktivt imod forslaget. Jeg kan godt forstå det, og jeg tror faktisk ikke, SF kunne stille ministre, der kunne lave et så udpræget SF-forslag som det, der er tale om her. Det i og for sig ringe udbytte, jeg selv fik af at læse forslaget, var, at arbejdsministeren har håb om, at man igennem Folketinget kan få lusket en finanslov for 1988, som giver ham 438 mio. kr., som han kan bruge til det ene eller det andet. Hans vurdering er den, at da der ikke kan findes anvendelse for disse penge til det, de er øremærkede til i finanslovforslaget, og da det absolut ikke kunne falde en konservativ minister ind at spare de penge, som er så inderligt overflødige, skal han have dem overflyttet til noget, hvor han bare kan frådse og sprede dem ud uden nogen som helst fornuft, bare for at blive af med disse 438 millioner skatteyderkroner.

Det er det eneste, som ligger i dette forslag, og det er jo helt i pagt med det, som denne regering har været præget af i de år, hvor den har eksisteret.

Det, som er sandheden, er, at både det ene og det andet har meget, meget lidt med ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse at gøre. Man bekæmper arbejdsløshed, herunder ungdomsarbejdsløshed, ved at nedsætte skatterne, dvs. ved at nedsætte de offentlige udgifter. Hvis man vil lave nogle paradetal for de foranstaltninger, ministeren har lavet, for, at der er nogle ungdomsarbejdsløse, der er kommet i arbejde som